

ערוץ 2000

מאיריק את השבת

את שבתתי תשמרו אני ה' אלהיכם

ישראל מצוים בשמירת השבת שהיא אות וסימן ליחודו של העם הנבחר. שלושים ותשעה אבות מלאכה מקמדים את האסורים העקריים ומהם נלמדים דיני התקדוה. יש לכבד את השבת בסעודות דשנות, במאכלים ובמשקאות ערבים, ולתענג לכבוד השבת.

זמני השבת

ערים	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	18:50	20:05	20:43
תל אביב	19:05	20:08	20:40
חיפה	18:58	20:09	20:40
באר שבע	19:06	20:06	20:38

הזמנים הינם על פי לוח ערוץ 2000

כתב הרשי"ש: ימי הספירה הם שורש לכל השנה כולה. בדרך שהולך בימים אלו מוליכים אותו כל ימות השנה. מסיין אייר, למי שיש ספק אם הזכיר בקשת הגשם – אינו חוזר. סוף זמן ברכת הלבנה – ביום ראשון

"בזויות העין קלטתי את השמיכה זזה"
א. שיקורל

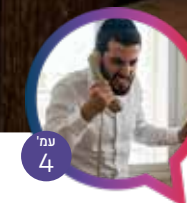
יש לכם הזדמנות למועד ב' דברים שחייבים לדעת

הגורל הטרי של השם "אהוד"
הרב שמשון פוקס

השייח: "רוצה בן? תאכלי עוף"
הרב אסי עדני

מיליון דולר שנעלמו בשיחת טלפון אחת
הרב יהונתן ענבה

המגזין מוקדש לע"נ: דוד בן ציפור ונפתלי | לרפואה שלמה: פאני בת זהר, קורל חן בת מרים | לברכה והצלחה: מאיר ודינה רינת אבוטבול ומשפחתו, משפחת שם טוב לדיווג הגון: איתמר בן עדנה, תהילה בת אסתר | לחזרה בתשובה: יונתן בן עדנה | לזרע בר קיימא: אילה תהילה בת חזרה, יצחק מימון בן רינה, שרה בת אסתר
בואו והקדישו מגזינים למען זיכוי הרבים עבור היקר לכם - חייגו 073-2866527

בסוד שיח

אלעד כהן בשיח אקטואלי עם הרב המקובל הרב יוסף ביטון מרבני ערוץ 2000

החשיבות העצומה

בנטילת ידיים

לילד קטן

עד כמה חשוב עניין נטילת ידיים בבוקר בכלל, ומה עם ילדים קטנים?

"נטילת ידיים של הבוקר היא הנטילה החשובה ביותר ביום. על פי רבנו האר"י ז"ל, ברנע שהאדם עולה על יצועו וישן בלילה, חלקים גדולים מנשמתו מסתלקים, ונשאר רק 'קוסטא דחיותא' – חלק קטן ושפל יחסית של הנשמה שבזכותו אנו יכולים לקום בבוקר. האר"י הקדוש מלמד שבליילה שולטים החיצונים, וישנה טומאה גדולה שנתפסת בסופי האצבעות של הידיים והרגליים. בימינו אין לנו כוח להסיר את הטומאה מהרגליים, כפי שהיה בזמן בית המקדש עם הכהנים, אך בידיים אנו יכולים וחייבים להסירה. הזהר הקדוש החמיר מאוד בעניין וכתב דברים קשים על אדם שהולך ארבע אמות ללא נטילת ידיים. יש מגוון דעות בפוסקים איך להתמודד עם זה: ללכת פחות מארבע אמות, או לרוץ מהר לנטילה. כל אחד יענין בהלכה לפי שיטתו. מבחינה קבלית, נהגו המקובלים להחמיר ולשים כלי עם נטלה ליד המיטה. הם סמכו על הפסוק המובא בשם הבעל שם טוב: 'יתיצב על דרך לא טוב קע לא ימאס'. כלומר, מי שרגלו מתייצבות על הארץ לפני נטילת ידיים – 'יתיצב על דרך לא טוב' – עלול להתחבר לכוחות הרע במשך כל היום כולו – ירע לא ימאס'. לפי החסידות, אדם כזה עלול בנקל, חס ושלום, לעבור על דברי תורה. לכן החסידים והמקובלים החמירו שלא לדרוך על הארץ כלל לפני נטילת ידיים. זוהי חומרה יתרה השייכת לנוהגים על פי הקבלה. בכל מקרה, חשוב שכל אדם יקפיד על נטילת ידיים בכל בוקר, וגם לילדינו, כפי ההלכה".

מה אנו צריכים ללמוד ממות בני אהרן, ולמה הם נעשו, הרי הם סך הכול רצו יותר קרבת השם?

"אחר מיתת נדב ואביהוא, משה רבנו אומר לאהרן הכהן: 'בקרבי אקדש ועל פני כל העם אקבד'. משה רבנו כבר ידע מהר סיני שהקב"ה מתכנן לעשות מעמד קידוש ה' אדיר – ולהרוג את אחד הגדולים שבעם ישראל – 'היית סובר בי או בך, עכשיו רואה אני שהם גדולים ממני וממך'. מיד מעידה התורה: 'ידם אהרן'. אלא שיש לברר איזה בדיוק קידוש ה' היה כאן? מסבירים המפרשים שה' יתברך רצה להראות שגם הגדולים שבעם ישראל – אפילו שיש להם את כל היכולות להידבק בשכינה בכל רגע נתון – גם הם חייבים לפעול על פי ההלכה. מכאן אנו למדים דבר יסודי: אפילו האדם הגדול ביותר בישראל, אין לו שום היתר, בעד שום דבר בעולם, לעבור על הלכה אחת בשולחן ערוך. דבר זה חשוב במיוחד בדור שלנו, שבעונותינו הרבים רבו הדעות ויש בלבול גדול. כך כתב רבי נחמן מברסלב מפורשות בספריו: כתבתי תורות עמוקות, דברים עמוקים מן הים, אך דעו לכם – כל פעם שתבינו מהתורה שלי ומהחסידות, או מכל מקור אחר, משהו שנגד את ה'שולחן ערוך' – ה'שולחן ערוך' גובר. זה מהות קידוש השם שאירע עם נדב ואביהוא – לימוד לדורות שלא זזים מההלכה, בעד כל הון שבעולם, בעד כל השגה רוחנית, בעד כל חישוב קבלי או חסידי. ה'שולחן ערוך' הוא היסוד, כפי שנאמר: 'אין לו לקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה'. זהו קידוש ה' הגדול ביותר".

לשידורים הקבועים במוצאי שבת וביום שני בשעה 22:30, חפשו ערוץ 2000, לייצוץ אישי וברכה מהרב חיינו 073-3212998

חושג ביהדות

חילול השם

מושג המבטא מעשה או התנהגות הפוגעים בכבוד ה', שמקורו בתורה: "ולא תחללו את-שם קדשי". כל יהודי, ובמיוחד אנשים בעלי מעמד, חייבים להיזהר במעשיהם כדי למנוע חילול השם. התלמוד הבבלי מביא דוגמאות כדי להגדיר מהו חילול השם: "היני דמי חילול השם? אמר רב: כגון אנא, אי שקילנא בישרא מטבחא ולא יהיבנא דמי לאלתר" [אם אני לוקח בשר מהטבח ולא מביא דמי לאלתר]. חילול השם היא עבירה חמורה שרק המיתה מכפרת עליה.

הטעם שצריך לזכור את המצוות!

"את שבחתי תשמורו ואת מקדשי תיראו אני ה'".

פסוק זה מזכיר לנו שתי מצוות יסודיות: שמירת שבת ומזמור מקדש.

בסוף הפסוק מופיעות המילים "אני ה'". מה הן באות להוסיף?

נראה שהתורה מלמדת אותנו: לא מספיק לשמור את המצוות, אלא צריך לזכור גם תמיד מי עומד מאחוריהן – "אני ה'".

בספירת העומר אנחנו מתקרבים צעד אחר צעד אל הקב"ה, אל מתן תורה.

כשאדם שומר שבת, הוא לא רק נמנע ממלאכה – הוא מעיד על הקב"ה כבורא העולם. כשהוא ירא מהמקדש, הוא מכיר בנוכחות האלוהים.

המצוות אינן רק "פעולות" חיצוניות – הן ביטוי לקשר עמוק בין האדם לבוראו. "אני ה'" – היסוד והמקור של כל המצוות.

המגזין נצפה

ח"ת ישיבת "ברכת ישראל" לקחו את אזורית פורים צעד אחד קדימה – והכינו מגזין מיוחד

יש לכם תאונה מאגניית של האגזין? אתם אותנו שלחו לנו למייל

MAG@TV2000.CO.IL

ערוץ 2000

מ"ל: ערוץ 2000 להפצת יהדות
עורך: נפתלי
ביקורת: חברי ועדת הביקורת
גריקה ועיצובים: מחלקת הסטודיו
© כל הזכויות שמורות
מרכזיה *2610 שלוחה 1
להצטרפות לנבחרת מזכי הרבים
מפיצי המגזין: חיינו 073-2866527
058-450-2000
לקבלת המגזין במייל ולהערת ניתן לפנות
לקבלת המייל MAG@TV2000.CO.IL

תדיר ושאינו תדיר: קריאת שמע או ספירת העומר?

בדבר, ומדברי ה"שולחן ערוך" משמע דבעינן לקרוא "קריאת שמע" דווקא בצאת הכוכבים ולא סמך בזה על ה"ספק ספיקא", וראה בזה באריכות ב"פתח הדביר". ובנדון דידן [שלנו] ספק דאורייתא עדיף מחומרא של ספירת העומר של "תמימות".

ומה שביקש עוד להבהיר

מה שמוא בספר "ילקוט

יוסף" - הלכות ספירת

העומר (עמ' רנ"ט), הנני לפרש

את הדין: מי שספר את העומר

בספירה נכונה, ואחר שספר חשב

בדעתו שטעה, וחזר מיד תוך כדי דיבור

וספר ספירה של טעות, ורק בלילה שלאחריו נודע לו

שהספירה הראשונה היא הנכונה, אפילו הכי [עדיין]

יכול להמשיך ולספור בימים הבאים בברכה.

שמע" בזמנה, ורק אחר כך יספור ספירת העומר, משום שקריאת שמע תדירה יותר. וכל שכן שקריאת שמע היא דאורייתא [מצוות עשה מהתורה, וספירת העומר בזמנינו היא מדרבנן]. וכן כתבו הפוסקים לגבי נרות חנוכה שיקדים להתפלל ערבית כי היא תדירה, וגם יש בה מצות "קריאת שמע" שהיא מהתורה. ואף שיש אומרים שכבר יצא ידי חובתו במה שקרא "קריאת שמע" בתפילת ערבית [אם התפלל] אחר פלג המנחה [ולפי זאת הכוכבים], משום [ספק ספיקא]: שמא [הלכה] כרבי אליעזר ממיץ שרבע שעה קודם השקיעה כבר הוי בין השמשות, ושמא בין השמשות [נידון כ]לילה. מכל מקום, עדיין יש ספק

מה ששאל במי שהתפלל ערבית אחר פלג המנחה, כשיגיע צאת הכוכבים, האם קודם יחזור לקרוא קריאת שמע בזמנה משום "תדיר [ושאינו תדיר - תדיר קודם]", או שקודם יספור ספירת העומר כדי להרוויח את שיטת הפוסקים שצריך לספור מיד בצאת הכוכבים משום "תמימות" [ימים מלאים].

הנה, [דין] "תדיר ושאינו תדיר קודם" הוא דין והלכה. מה שאין כן, [עניין] "תמימות" שהוא רק חומרא לספור בתחילת הלילה. שהרי מעיקר הדין גם אם יספור אחר כמה שעות של הלילה [עדיין] נחשב "תמימות", שעיקר דין "תמימות" [הוא] שסופר בכל לילה את הספירה. לכן, קודם יקרא "קריאת

מה הכשר?

איזו מכה מעשר מכות מצרים מופיעה בפרשה?

ידידים את התשובה? שלחו לנו [אחיל]

תשובה מהמגזין הקודם:
משה רבנו ומרים.

נקודת האור - הרב עידו סחמה - מרבני ערוץ 2000

הכוח המסתורי של 17 דפי גמרא

באותו בוקר גורלי ניצב הגאון הפוסק רבי ישראל יעקב פישר זצ"ל, לימים ראב"ד העדה החרדית, כשליבו כבד. הידיעה הקשה הגיעה אליו כרעם - אביו האהוב שוכב בבית החולים במצב אנוש, נאבק על חייו. הרופאים, בפנים קודרות, הודיעו לבני המשפחה כי הגיע הזמן להיפרד.

בלב רועד הזעיק הרב פישר את כל בתי המדרש להעתיק בתפילה. אך העדכונים השעתיים מהחדר מבית החולים הוסיפו להיות חמורים יותר ויותר. היה נראה שלאב הצדיק נותרו רק רגעים ספורים של חיים בעולם הזה.

ואז, בפרץ של אמונה טהורה, יצא הרב פישר אל מתחת לכיפת השמיים.

בידיים מורמות ובדמעות זולגות, פנה בתחינה: "ריבונו של עולם! רק אתה יודע שזכיתי היום ללמוד בהתמדה 17 דפי גמרא מתוך עמל ויגיעה. אני מקדיש את כל 17 הדפים, בזכות התורה הקדושה, לרפואת אבי".

באותה שעה, מספרים עדי ראייה שנכחו בחדר האב החולה, הזדעזעו השמיים. את המחלקה אפפה הרגשה שנס החל להתחולל - הרופאים חשו בבירור כיצד מצבו של האב השתפר בצורה פלאית.

ימים ספורים לאחר מכן, לתדהמת הצוות הרפואי, שוחרר האב כשהוא בריא לחלוטין!

אך הפלא האמיתי התגלה רק שנים לאחר מכן. האב הצדיק המשיך לחיות בבריאות איתנה - בדיוק 17 שנים נוספות! ביום שבו מלאו 17 שנים מאותו יום שבו הקדיש בנו את 17 דפי הגמרא, השיב האב את נשמתו ליוצרה.

17 שנות חיים תמורת 17 דפי גמרא.

"כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם", כתב רבנו "אור החיים" הקדוש. היא הנותנת חיים לעושה, מביאה רפואה, הצלחה וישועה בכל התחומים.

גם כשהרופאים מרימים ידיים, גם כשהמציאות נראית חסרת סיכוי -

כוחה של תורה עומד לנו. הקב"ה סופר כל דף גמרא, כל פרק תהילים, כל דמעה של יהודי. וכפי שהראה לנו במקרה זה - לעיתים החשבון מדויק להפליא.

יום שני
09:00

LIVE

לישידור הקבוע ביום שלישי
בשעה 21:00, חפשו ערוץ
2000. ניתן להזמין את הרב
לחוג בית ללא עלות וללא
התמנה - חייגו 073-3212992

פרשת
אורי מן קדושים
64+80
פסוקים בפרשה!
הפסרת השבוע:
"ויהי דבר".
6
הפרשות ה-6
וה-7 של
החומש ה-3,
ויקרא!

משאים בפרשה:
עבודת יום הכיפורים,
איסורי עריות ושיפיות
דמים, איסורי עבודה
זרה, קדושה וטהרה,
מצוות שבין אדם
לחברו, ואהבת
לרעך כמנ.

מוסר אליהו

שיעור תורה
ואקטואליה
מקיף ומרתק

רגע טוב לנשמה

הרב יהונתן ענבה מפקח רוחני
חברני ערוץ 2000

מיליון דולר שנעלמו בשיחת טלפון אחת

זמן
קריאה:
2.5 דק

עולם מופלא ברא לנו הקב"ה, עולם מלא בניגודים: אור וחושך, קיץ וחורף, שמיים וארץ וגם... עשירים ועניים. ניגודים אלו אינם מקריים, אלא הם מציאות ברצון האלוהי, וממילא חלק בלתי נפרד מעבודת השם של כל אחד מאיתנו. על העשיר מוטלת אחריות מיוחדת – להרבות בצדקה, לפעול בחמלה, לזכור שלימינו של העני נמצאת שכינה. עליו להרגיש את החוסר של השני וחלילה מלהתגאות על מעשיו או עושרו. לעומתו, העני מתמודד עם ניסיונות אחרים – ניסיונות של אמונה. הוא מתנסה בכל יום שלא לקחת דבר שאינו שלו, ומעל הכול – לבטוח באלוקיו ולא בבשר ודם.

כמו בכל מצוות התורה, בסוף הדרך ישנו דין וחשבון על מעשי האדם. אולם שלא כמו שאר המצוות, בנתינת צדקה לעני – בין בדרך של תרומה, מעשר, מצוות התלויות בארץ וכדומה – ישנה אזהרה אלוהית מפורשת: לחוסר הנתינה וחוסר ההתחשבות יהיו השלכות כבר בעולם הזה. הקב"ה לוקח על עצמו את התפקיד של "אבי יתומים ודיין אלמנות", ועומד לימינו של העני בשעת דחקו. וממילא, אותם בעלי אפשרויות שלא יהיו שם בעבור החלש – בסופו של דבר הקב"ה יפרע מהם והם יצאו המפסידים. זאת ועוד, חשוב לזכור שחוסר נתינה הוא למעשה ביטוי לחוסר אמונה. מה שמגיע לאדם –

לבסוף יקבל מאת מלכו של עולם. ואם חלילה נמנע ממצוות ה' כדי "לחסוך", הרי שמונע מעצמו את השפע המהפכה לו. ואולי אין דוגמה טובה יותר לכך מאשר הסיפור הבא:

לפני כמה שנים, אחד מארגוני הצדקה ערך הגרלה גדולה על דירה חדשה בירושלים. ההגרלה תוכננה לשידור חי בהנחיית רבני הארגון. הערב המיוחל הגיע, והמתח באוויר היה מורגש. רב הארגון ערבב את שמות התורמים בקופסה, הכניס את ידו, משך פתק והכריז על הזוכה. הרב התכונן לחייג למספר, אך לפתע השתררה מבוכה באולם. ראש הארגון לחש באוזנו של הרב: "התורם הזה עשה הוראת קבע, אבל היא לא כובדה על ידי חברת האשראי. מצד אחד הוא הסכים לתרום, מצד שני לא תרם בפועל. מה עושים?"

הרב הרחרר לרגע והכריע: "טלפנו אליו ובקשו פתרון להוראת הקבע. אם יסכים לתת כרטיס אחר, צ'ק או הוראת קבע חלופית – הדירה שלו. אבל אם

יאמר שאינו מעוניין

– הרי שהפסיד את

הדירה למפרע."

הטלפנית חיינה והיהודי ענה.

כששמע את הבשורה המדהימה,

תגובתו הפתיעה את כולם: "אין צורך. אם

משמיים הכרטיס לא עבר, כנראה שאין לי צורך

לתרום. בעזרת ה', אתרום בפעם אחרת", אמר

ונתק.

וכך, אותו יהודי, בסירובו לתת מאות או אלפי

שקלים בפרסיה של כמה שנים, הפסיד דירה בשווי

מיליון דולר.

חברים יקרים, הקב"ה זן ומפרנס לכל. כדי לקבל

ממנו, כדי שנזכה לשפע, עלינו לעשות רצונו, ללכת

בדרכיו ולזכור תמיד את העיקרון המופלא: מי שנותן

– הוא לבסוף המקבל.

לשידור הקבוע ביום רביעי בשעה 21:00, חפשו ערוץ 2000.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות וללא התרמה -

חייגו 073-3212992

ממתק נשבת - הרב נתן פוקסברור מנהל ת"ת בוסטון

כבוד הלילה או היום - מה עדיף?

זמן
קריאה:
0.5 דק

אמרו חכמינו ז"ל: כבוד סעודת היום קודם לכבוד סעודת הלילה. דהיינו, שאם יש לו מעט מיני מגדים, יניחם לסעודת היום. על כן, יש שדקדקו להניח מאכל חשוב להם ביותר, שלא לאוכלו בסעודת הלילה אלא רק בסעודת היום. וכל זה דווקא בשאר צורכי סעודה, אבל אם אין לו אלא כוס אחד לקדש עליו, הקידוש של לילה קודם.

המזל", להפוך

את המזל הפרטי -

שתי עצות שהן אחת: לדון

לכף זכות ולהיות מעביר על

מידותיו. הבעל שם טוב הקדוש

הסביר את הפסוק בנביא עמוס

"ומגיד לאדם מה שיחיו" - שדנים את

האדם לפי דיבורו: אם דיבר דיבורים טובים,

דן לכף זכות והעביר על מידותיו - דנים אותו

באותה מידה ולטובה.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות

וללא התרמה - חייגו 073-3212992

מעל החזל - הרב מנחם וייס - מוחחה עולמי למחלות - חרבי ערוץ 2000

מרגישים בטוחים מדי בכסף שלכם?

זמן
קריאה:
1 דק

כסף, חומריות ונחות מעניקים ביטחון לבני מזל שור. יש להם תשוקה ורצון

לאגור ממון, רכוש ונכסים, אך

ליבם פתוח לעזרה לזולת. הם

ישרים ובעלי רוח לב, מכניסי

אורחים בנדיבות ובטוב לבב.

חשוב לבני מזל שור להשאיר

לעצמם כסף רזרבי.

הנישואין והמשפחה תופסים

חלק חשוב בחייהם. הם

מתאפיינים בנאמנות לעד

ורגשות עמוקים הדדיים, ממלאים

את חובותיהם המשפחתיים בשלמות,

מעריצים את משפחתם ומעניקים להם

נחות. אף כי לעיתים הם נוהגים בקפדנות יתר

כלפי ילדיהם, כוונותיהם טובות, וילדיהם יפיקו מהם תועלת למרות קפדנות היתר. בהכוונה

מקצועית הם מתאימים למוזיקה,

בנקאות, חשבונאות, זמרה, סיעוד

וחקלאות.

בפרשטנו נאמר "בצדק תשפוט

עמיתך" - רש"י מפרש: "היו דן

את חברך לכף זכות".

במסכת שבת אמר רבי אליעזר

לרבי עקיבא: "כשם שדנת אותי

לכף זכות, כך ידונו אותך בשמיים

לכף זכות". וכדברי הגמרא במילה:

"כל המעביר על מידותיו מעבירין ממנו

פשעיו וחטאיו".

לשנות מזל לטובה, להשיג את הכוח "ישראל מעל

טעה בברכת הבננה או האבוקדו – מה הדין?

שלום כבוד הרב, אם בטעות בירכתי בורא פרי העץ על בננה, יצאתי ידי חובה או שעללי לברך שוב?

זמן קריאה: 1 דק

הברכה העיקרית על הבננה היא בורא פרי האדמה. אלא שמי שביקר עליה העץ בטעות, מכיוון שיש פוסקים הסוברים שברכתה העץ בדיעבד יצא ידי חובתו, ולא יחזור ויברך שנית משום ספק ברכות להקל.

ולחיפך, אם בירכתי על אבוקדו בורא פרי האדמה במקום העץ?

לתקן ברציפות.

כלומר, אני צריך לומר מיד "בורא פרי העץ"? האם זה לא נחשב להפסק בברכה?

מיד יתקן. אל תהיה פתאום חסיד, כדי להינצל מעוון "לא תשא" מותר.

והאם צריך לדגש את האות פ' כשאומרים "בורא פרי האדמה"?

אומנם כלל דקדוק בדינו כי אות הבאה לאחר אחת מאותיות אהו"י תהיה רפויה, אך כן המצב שונה, כי הכלל הוא שאותיות בג"ד כפ"ת הבאות בראש תיבה תהיינה דגושות, ולכן הפ' בדגש. וכן כתב מרן ז"ל ב"ביע אומר".

ואם אדם טעה וביקר על עוגייה "בורא פרי האדמה" במקום מזונות?

יצא ידי חובתו ואין צריך לחזור ולברך, כיוון שקמח גדל באדמה.

רבני ערוץ 2000 מתפללים עליכם

מעבירים שמות לתפילה

ביומא דהילולא של התנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

רבני ערוץ 2000 יעיתירו עבורכם לברכה, הצלחה, בריאות, זיווג טוב, שפע גדול, פרנסה ולישועה והצלחה בכל תחום.

למסירת שמות חיינו עכשיו:

073-3212999

סיפור לשבת

הרב אסי עדני
מרבני ערוץ 2000

השייח' הערבי: "רוצה בן? תאכלי עוף"

זמן קריאה: 1.5 דק

דפנה היא בחורה שנדלה בבית רחוק מתורה ומצוות, היא נישאה לפני מספר שנים לבעלה. אבל הזמן עבר, שנים חלפו, וילדים עדיין לא הגיעו. אביה, שהרגיש בצער שלה, החליט לעשות משהו. "יש לי רעיון", אמר לה יום אחד. הוא הושיב אותה באוטו שלו והם יצאו לדרך. "לאן נוסעים?" שאלה, אבל אבא שלה רק חיך והמשיך לנהוג. הנוף השתנה, והם הגיעו לכפר ערבי. "אבא?" היא הסתכלה עליו בתמיהה. "תקשיבי", הוא אמר, "אני יודע כמה קשה לך שאין לך ילדים. שאלתי אנשים מה אפשר לעשות", הוא הצביע על בית אבן ישן. "כאן מתגורר שייח' מפורסם שמחלק קמעות לפרי בטן". הלב שלה התכווץ. מצד אחד – הרצון העז לילד, מצד שני – כל העסק נראה לה חשוד. מתוך כבוד לאביה שטרח בשבילה, היא הסכימה להיכנס איתו פנימה. השייח' איש זקן בלבוש מסורתי, הקשיב לסיפור שלה. אחרי שסיימה לדבר, הוא קם הלך, וחזר כעבור כמה דקות הוא חזר, עם מגש ועליו עוף צלוי. "אם את רוצה בן – תאכלי את השוק של העוף. אם את רוצה בת – תאכלי את הכנף".

שקט השתרר בחדר. "נו, תאכלי כבר!" האיש בה אביה, "למה את מחכה?" השייח' הוסיף: "אני מבטיח לך – תאכלי, ותזכי לילדים".

"אבא, אבל זה לא כשר!" הפטירה פתאום.

אביה נופף בידו בביטול. "את מי זה מעניין עכשיו? העיקר שיהיו לך ילדים! תאכלי, ואחר כך כבר נסתדר עם ההוא שם למעלה..." היא הרגישה לחץ כבד, אבל משהו בפנים לא נתן לה לוותר על העקרונות שלה. בסופו של דבר, היא פשוט קמה וברחה החוצה. אביה רץ אחריה, כועס מאוד: "מה קרה לך?! פתאום את דתייה?! את לא רוצה ילדים?!"

היא עצרה, הסתכלה לאביה בעיניים ואמרה בתקיפות: "אבא, אם הילד שלי תלוי בכך שאני צריכה לאכול נבלות וטריפות – אני מוותרת!"

ואז, כאילו השמיים עצמם שמעו את המילים שלה, קרה הנס. לאחר שנים ארוכות של ציפייה, נפתחו שערי שמיים והיא זכתה סוף סוף להיפקד. כעבור תשעה חודשים היא כבר זכתה לחבוק את בנה בכורה!

"נאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך".

כוחה של חילה - הרב שמואל חמן - מרבני ערוץ 2000

לספר לשון הרע לסבתא שלא זוכרת?

זמן קריאה: 1 דק

למשפחת שמעוני יש סבתא מבוגרת, טובה ואהובה, שמבינה את מה שמספרים לה, אך היא חולה במחלת השכחה, ולא זוכרת כלום יותר מדקה או שתיים. הנכדים שבאים לבקר אותה כבר יודעים – אפשר לספר לה הכול, כי מיד אחרי שסיפרו לה את הסיפור היא כבר שוכחת אותו.

שאלה: האם מותר לבני משפחת שמעוני לספר לסבתא שלהם סיפורי לשון הרע, שהרי היא לא זוכרת את הסיפור, ולא ייגרם מזה שום גנאי וזק לאמי שסופר עליו, וגם אין הכוונה בסיפור לגנאי אלא רק להעסיק את הסבתא?

תשובה: עצם דיבור לשון הרע הוא אסור, ולכן אסור לבני המשפחה לספר לסבתא סיפורי לשון הרע אפילו שמיד היא שוכחת.

שתי סיבות לדבר: הראשונה, היא שהמדבר דברי גנאי על ישראל מעורר ונותן כוח למקטרג הגדול לקטרג על עם ישראל. הסיבה השנייה היא שכמו שקשה לאב לשמוע דברי גנאי על בניו, כך הקב"ה אינו רוצה שיאמרו דברי גנות על ישראל שהם בניו. ואם סיפר, אינו צריך לבקש סליחה מחברו אלא לחזור בתשובה כמו עבירה של בין אדם למקום.

הלכה: גם דיבור גנאי שאין בו כל זק לחברו – אסור.

המדבר לשון הרע עובר על 17 לאווין, 14 עשין ו-3 ארוין.

ההשקפה

ראש הישיבה
הרב ראובן אלבז

מה לומדים ממותם של נדב ואביהוא

מיתת נדב ואביהוא אינה מעידה על שמץ של חסרון. אדרבה, היא באה מחמת ש"נתקרב לפני אור העליון בחיבת הקודש ובזה מתו".

נדב ואביהוא התקרבו לה' בקרבה עצומה, עד שהם דבקו בה' בדבקות גמורה, והתעלו למעלה עליונה. לפי רום מעלתם, כבר לא היה שייך שימשיכו לחיות בעולם השפל הזה. נשמתם הרוחנית הגבוהה לא היתה יכולה לסבול את העולם הזה, החומרי והגשמי, וממילא הם מתו ונשמותיהם עלו למעלה, להיות קרובים לכיסא הכבוד. אומר ה"אור החיים" הקדוש: "הוא סוד הנשיקה שבה מתים הצדיקים". הצדיקים מתים במיתה מיוחדת – "מיתת נשיקה": "נשיקת מנשיקות פיהו", הקב"ה מנשק אותם כביכול, ועל ידי זה נשמתם נדבכת בו בדבקות גמורה, והיא עולה למעלה.

ומסביר "אור החיים" הקדוש שההבדל בין נדב ואביהוא לשאר הצדיקים, שההשתוקקות שלהם הייתה גדולה כל כך עד שהם קירבו עצמם אל הנשיקה, "מסרו עצמם למיתה" כביכול, רק כדי לזכות לקרבה הגדולה אל ה' בעולמות העליונים! ודקדק רבנו "אור החיים": **"נשיקתו"** – בתוספת ו"ו, "רמז הכתוב הפלאת חובת הצדיקים, שהגם שהיו מרגישים במיתתם, לא נמנעו מקרוב לדבקות".

אומנם הם היו מודעים למיתתם, אך הדבר לא עיכב אצלם מאומה, מרוב השתוקקותם עד כלות נפשם להידבק בה'. להשתוקקות הזו אין סוף, אין לה שיעור ומידה, וכפי שה"אור החיים" הקדוש עצמו מבטא זאת בלשונו, שיש בה השתפכות של ערגה והשתוקקות – **"לא נמנעו מקרוב לדבקות ועימות ערבות ידידות חביבות חשיקות מתיקות עד כלות נפשם מהם"**.

כך היא מיתת צדיקים – "נפשי יצאה בְּדַבְרִי". כשרק שומעים את קול ה' בהדר, הנפש יוצאת מרוב השתוקקות ודבקות. מסופר על הרבנית רחל, בת רבי יוסף לבטון, בנו של **רבי חיים מרדכי לבטון זצ"ל**, ראש רבני ארם צובא שהייתה צדקת גדולה. היא נישאה לרבי יום טוב ידיד הלוי.

בתה, סבתה של נוות ביתי הרבנית שתחיה, סיפרה לי שאימה הרגישה יום אחד שהיא עומדת להיפטר מן העולם, על אף שמצבה הבריאותי באותה שעה היה מצוין. היא הכינה את עצמה לקראת מסירת נשמתה לבורא עולם, התרחצה, גזזה את ציפורניה, לבשה בגדים לבנים, קראה קריאת שמע, ביקשה לשכב על הארץ – ונפטרה. פלא פלאות!

לשידור הקבוע ביום שני בשעה 21:00, חפשו ערוץ 2000

המח היהודי

מדבקה ה"עור החכם"

פרופסור יעל חנין, מדענית ישראלית מובילה, זכתה להיות ממציאת מדבקה ה"עור החכם"

(Smart Skin), המצאה שחוללה מהפכה בעולם הרפואה.

המדבקה המיוחדת מכילה אלקטרודות זעירות, מוצמדת לעור כמו עקוקע זמני, ומאפשרת לנטר מגוון רחב של פעילויות חשמליות בגוף – במוח, בלב, בשרירים ואף תנועות עיניים. המדבקה לא מפריעה לפעילות היומיומית של המטופל.

המדבקה מקליטה אותות יציבים וחזקים במשך שעות ואינה גורמת לגירוי העור, כפי שהסבירה פרופ' חנין עצמה. תכונה זו מתיישבת עם ההדרנה ההלכתית להעדיף טיפולים רפואיים שממעיטים בסבל המטופל, ברוח דברי חז"ל "גדול כבוד הבריות". פיתוח ישראלי זה מהווה ביטוי מעשי לציוי התורה "ורפא ירפא", ממנו למדו חכמינו ז"ל שניתנה רשות לרופא לרפא. מסורת ישראל העניקה מאז ומתמיד חשיבות עליונה לרפואה מתוך אמונה ולשמירה על חיי אדם, כפי שנאמר "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם".

שם האדם

הרב שמשון פוקס - מומחה עולמי
לשם האדם - מרבני ערוץ 2000

הגורל הטרגי של בעלי השם "אהוד"

לפני כמה ימים קיבלתי טלפון מהורים שנולד להם בן והם מאוד מעוניינים לקרוא לו בשם של בן משפחה, לוחם שנפל על קידוש ה'. הצעתי להם שבנוסף לכוונה לתת את השם על שמו של אותו בן משפחה, יחשבו על כוונה נוספת על שם צדיק שנקרא כך, או שיוסיפו שם נוסף.

לשאלתם "מדוע?", סיפרתי מעשה שהיה:

בקיבוץ מרחביה נולד בן בכור למשפחת שחר, והוריו החליטו לתת לו את השם "אהוד". כשגדל, התגייס אהוד ליחידה לוחמת בצה"ל. בתאריך ו' באדר הוא נפל בקרב בשערי העיר עזה, הי"ד. נפילתו השפיעה קשה על חברי קיבוץ מרחביה. אף אחד לא ממש הרים גבה כאשר שלושה שבועות אחרי נפילתו – החליטו בני משפחת סדן לקרוא לבנם שזה עתה נולד, אהוד, על שמו של החלל. עשרה חודשים מאוחר יותר נולד בן למשפחה אחרת בקיבוץ, משפחת פאלק, וגם היא ביקשה להנציח את זכרו של אהוד בקריאת בנם על שמו.

יותר מעשור אחרי נפילתו, נולד לחברו הטוב מהיחידה בן. גם הוא החליט לקרוא לו "אהוד" לזכר חברו לנשק. כך היו שלושה "אהודים" שנקראו על שם הצנחן אהוד שחר הי"ד.

שלושתם, לדאבון הלב, נפטרו בגיל צעיר ובנסיבות טרגיות: אהוד בורנובסקי התגייס לשיטת ונהרג בשנת תשמ"ו במהלך אימוני צלילת לילה.

אהוד פאלק נהרג בשנת תשמ"ח בתאונת אימונים בהתנגשות מטוסי חיל האוויר.

אהוד סדן נרצח בשנת תשנ"ב בהתנקשות טרוריסטית כשמלכדו את מכוניתו בהיותו בתפקיד ביטחוני באנקרה שבטורקיה. את הסיפור הנ"ל סיפר הרב **איתי בן אהרן** שליט"א – וממנו נלמד כמה חשובה הכוונה בקריאת השם על ידי ההורים, כפי שכבר מצאנו בדברי חז"ל.

לשידור הקבוע ביום ראשון בשעה 21:00, חפשו ערוץ 2000.

ניתן להזמין את הרב לחנוך בית ללא עלות וללא התרמה - חייגו 073-3212992 ליעוץ אישי והכוונה על שם האדם - ע"פ חז"ל וברכה מהרב חייגו 073-3212996

טעמי המנהגים - הרב עזרא שקלים - מרבני ערוץ 2000

הקשר בין סכין חדה לשלוש בית מובטח

נהגו ישראל להשחית את הסכינים לפני שבת קודש. לפי הפשט, הטעם למנהג הקדוש הוא משום שלום בית – שכאשר אדם בא לחתוך בסכין ולא יחתוך היטב בשעת האכילה, הדבר עלול לגרום חס ושלום לכעס ומריבה בין בני הזוג.

על פי הסוד, הטעם הוא משום שפגימה בסכין גורמת לאחיזת חיצונים וסטרא אחרא. ועל ידי שמשחחים הסכין – משביתים ומבטלים אותם מן הבית, וזה רמז בפסוק **"וַיְדַעְתָּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה"**.

טעם נוסף להשחית הסכין הוא משום סגולה לפרנסה. שעל ידי שהסכין תהיה חדה יותר, לא יפלו פירורי לחם על הקרקע כאשר יחתכו בה ולא יתגרם עניות חלילה. (מקורות: זוהר רעיא מהימנא, כלבו, רב חיד"א, רמ"ק, לבושי מכלול ועוד).

דיין ומחבר ספר "כרם שלמה על טעמי המנהגים"

לשידור הקבוע ביום רביעי בשעה 11:00 - חפשו ערוץ 2000

הריאיון - יהונתן דדון - מנהל הפקה ושידורים בערוץ 2000

מנער הולנדי עם גיטרה לחסידי ברסלב: "הייתי חרדי בסתר"

ההוראה שקיבל מהרב שלו, הרב שלום ארוש, הייתה ברורה: "אם קיבלת את הכישרון, אתה חייב". סיפורו של אסף יונתן הרוש, חוזר בתשובה - ומוזיקאי

זמן
קריאה:
3.5 דק'

לא שלך בכלל. אתה חייב לעשות".
איזה שיר היה הראשון שהוצאת אחרי החזרה בתשובה?

"מקום" היה השיר הראשון שהוצאתי בתשובה. 'רק חיפשתי מקום להרגיש בו קצת חום', 'הלב הזה רוצה לדעת בשביל מה שווה לפעום'. כשהוצאתי את השיר, פתאום אתה רואה שיש אנשים שהשיר היה עבורם סוג של רפואה לנפש".

איך אתה רואה את ההצלחה שלך היום כאמן חרדי?

"בתור חרדי, לא באמת ציפיתי להצלחה. תמיד הסתכלתי על המוזיקה כעל כלי שר' הכין לי מבעוד מועד, שאני אוכל להפיץ איתו את הטוב הזה".
מה המשמעות של המוזיקה בעיניך?

"מוזיקה זה נפש, זה משהו רוחני. הוא לא קיים, אי אפשר לתפוס אותו. היא באמת החיבור לה', החיבור לעצמנו, להיות אנשים יותר טובים. אז אם אפשר להעביר את זה באמצעות המוזיקה, אז זה מגשים את עצמו. העשייה הזו היא זכות".

...

מחדר ההקלטות בירושלים ועד להופעות ברחבי הארץ, אסף יונתן הרוש נושא את המנגינות שלו כגשר בין עולמות. בתוך המסע המורכב, הוא מצא את הדרך שלו להעביר מסר של אמונה ותקווה דרך המוזיקה - כלי שהעניק לו בורא עולם, והוא מחזיר לעולם כמתנה.

לריאיון המלא ולעוד עשרות כתבות מגזין מרתקות ובלעדיות - חפשו ערוץ 2000

ובאותו זמן, התמודדת בתחרות שירה בטלוויזיה. איך זה משתלב עם התהליך הרוחני שעברת?

"גם כשהתמודדתי שם, למי שצפה, הייתי נראה 'רגיל': ג'ינס, חולצה קצרה, בלי כיפה, בלי ציצית. הייתי סוג של חרדי בארון. הייתה לי כיפה בכיס, כבר הייתי מברך על כל דבר. ועדיין אף אחד לא ידע. לא רציתי שידעו, כי איפשרו לא הייתי עדיין בטוח".

למה היה לך קשה לחבוש כיפה באופן גלוי?

"ידעתי שהרגע שבו אני חובש כיפה אני מתחייב. זאת אומרת, אני הופך להיות נציג של ה' יתברך. ואיפשרו הייתי במעמד בחיים שכאלו די היה לי טוב. כאילו הייתי בתוכנית טלוויזיה, הייתה לי עבודה טובה, היו לי שני סינגלים שאני עומד להוציא. עם כל זה עדיין הייתה לי הרגשה של חיסרון כזה".

מה גרם לך בסופו של דבר לעשות את הצעד המשמעותי?

"התחלתי להרגיש שהחיים שאני חי פחות ממלאים אותי, ורק דברים שבקדושה ממלאים אותי. לאט לאט נכנס בי רצון ואמרת אוקיי, בוא נעלה לישיבה. לא חשבתי בכלל על המוזיקה, כי מבחינתי זה היה: יש תכלית ויש משמעות אמיתית, ומנגד, יש גם מוזיקה, בסדר, נחמד - אבל יש אמת".

איך ההורים הגיבו לזה שנכנסת לישיבה?

"בשביל הורה שהוא לא חרדי, זה מרגיש כמו סוג של חורבן, ואני מבין את זה. עם הזמן, כשהם רואים שאתה באמת ב'מקום הטוב' שלך, והמידות שלך נהיו יותר טובות, ואיך שאתה מכבד אותם, ואיך שאתה מדבר, ורואים שיוצא מזה רק טוב, אז בסופו של דבר כבר זה מדביק. גם אבא שלי התחיל להניח תפילין כל יום, הוא מתפלל, קורא תהילים. אז בסופו של דבר, הכול זה עניין של 'אנחנו מפתחים ממה שאנחנו לא מכירים'".

מתי חזרת למוזיקה?

"הגיעה תקופה מסוימת שפשוט התחלתי לכתוב שירים כל יום כמעט. אז אני זוכר שהלכתי להתייעץ עם הרב שלי, עם הרב שלום ארוש. ואז הרב אמר לי: 'אם ה' נתן לך כישרון שאתה יכול לעשות איתו טוב לעם ישראל, אז זה

בין צילי הגיטרה לדפי הגמרא, מצא אסף יונתן הרוש את השקט הפנימי שלו - שהוא גם הקול הייחודי שלו. הוא הגיע רחוק בתוכנית שירה מוכרת, אבל אז הוא היה מסתיר את הכיפה - היום הפאות הארוכות שלו כמו מעידות על הדרך שעבר מאז.

אסף, ספר לנו קצת על עצמך.

"נולדתי בהולנד. אימא שלי נפטרה כשהייתי בן חצי שנה, וגדלתי אצל אחותה. גדלתי בבית של מרוקאים. זה לא בדיוק חילוני, אבל זה גם לא בדיוק שומר מצוות. אנחנו ספציפית אפילו לא היינו עושים קידוש בשבת".

מתי התחיל החיבור שלך למוזיקה?

"מגיל צעיר מאוד הייתי אוהב לשמוע מוזיקה. הייתי יושב עם הגיטרה כל הלילה וטוחן להורים שלי את הראש. כבר ברגע שלמדתי לנגן, כבר אז, באופן ספונטני, התחלתי לכתוב שיר משלי".

ואיך מוצא נער מבית די חילוני שחולם להיות מוזיקאי את הקב"ה?

"מגיל צעיר מאוד מאוד הייתי עסוק במחשבות על התכלית. הייתי שואל: למה אני פה? כאילו, החיים קצרים, אנשים כל יום נפטרים, ומה באנו לעשות פה בעצם? ובגיל 17 התחלתי להתחבר יותר ליהדות. היינו הולכים לסליחות, והיה באווירה משהו מאוד מחבר, התחלתי לשמור שבת אבל בצבא הפסקתי. אני זוכר שהיה לי מאוד קשה בשירות, והשיחות עם בורא עולם זה מה שהכי קירב אותי".

איך השתלבה המוזיקה בתהליך החזרה בתשובה?

"גם בתוך המהלך של התשובה, המוזיקה תמיד הייתה. זה לא שהלכתי להתעסק רק ביהדות עכשיו והנחתי לזה. זאת אומרת, זה תמיד היה חלק ממני".

השנה
לא תשכח
את ספירת
העומר

נרשמים
עכשיו לקבלת
ולא שוכחים!
תזכורת יומית

להרשמה שלחו
את המילים 'ספירת העומר'
למספר 058-450-2000

>> אסף יונתן הרוש

דברים שחייבים לדעת על פסח שני

1 פסח שני חל בתאריך י"ד באייר, בדיוק חודש אחרי ערב פסח המקורי, ונועד לתת הזדמנות שנייה למי שלא יכול היה להקריב קרבן פסח במועדו.

2 מקור המצווה הוא בבקשתם של אנשים שהיו טמאים לנפש אדם בפסח ראשון ולא יכלו להקריב. הם באו למשה בטענה "למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן ה' במעֵדו", ועל כך השיב הקב"ה בציווי על פסח שני.

3 פסח שני הוא מקרה יחיד בתורה של "מועד ב"י" למצווה, וחז"ל למדו ממנו את הכלל הגדול ש"אין לך דבר שעומד בפני התשובה" - תמיד יש הזדמנות לתיקון.

4 בשונה מפסח ראשון, בפסח שני לא אוסרים חמץ ומצה בבית, אלא רק אוכלים את קרבן הפסח על מצות ומרורים.

5 בפסח שני נאמר "עצם לא ישברו בו", "על מצות ומרורים יאכלוהו" - אך לא נאמר בו "כל מחמצת לא תאכל", ואין מצווה לבער חמץ.

6 יש מנהג לאכול מצה בי"ד באייר, כזכר לפסח שני.

בגן האמונה

המשפיע
הרב שלום ארוש

"כל הבית בלגן, ואני מתאפק"

אתם מכירים את ה"מתאפקים"? אלה שבאים אל"י ואומרים: "כל הבית בלגן, הרב, ואני מתאפק לא להעיר לאשתי". אבל אז הם מודים שלפעמים "בורח" להם והם מתחילים להעיר בלי סוף. אז מה באמת עושים? התשובה היא אחת: תפילה! בלי תפילה אדם לא יכול להתגבר על היצר הרע שלו. בפירוש שכתבתי על הסידור, הסברתי את ברכת "חונן הדעת" ככה: "חוכמה" - לדעת שהפה שלנו יכול לבנות או להרוס את הבית.

"בינה" - להבין שכל הערה, אפילו הכי צודקת, יכולה להחריב את השלום. "דעת" - לדבר רק דברים טובים שמחזקים, מעודדים ומשמחים. היצר הרע שרוצה להרוס בתים נכנס דרך הדלת הזאת בדיוק - הערות על סדר וניקיון. לכן צריך להתפלל כל יום. עדיף שלא תתאפק ותהיה בטוח שאתה מצליח להתגבר. אדרבה, תכיר את עצמך ותגיד: "יש לי יצר הרע ואני נכשלו" אז מה

זמן קריאה: 1 דק'

לעשות? לבקש מאבא שבשמיים. תמצא פינה שקטה, תהיה לבד ותבקש: "ה', תעזור לי להתגבר על היצר הרע הזה" - כל יום! כי אם ה' לא עוזר, אין סיכוי לנצח. אחרי התפילה, תחליט: אפילו אם הכיסאות תקועים בתקרה - זה לא מפריע לי. כי אני יודע מה חשוב באמת. בסוף, מתישהו, הבית יהיה מסודר. אבל מה יקרה לשלום בדרך? תמיד תזכור: יש עיקר ויש טפל. העיקר הוא השלום והאהבה, לא הסדר והניקיון. קודם שומרים על העיקר, ואז, בשמחה ובאהבה, גם מסדרים וגם מנקים.

לשידור הקבוע ביום חמישי בשעה 20:00, חפשו ערוץ 2000

פסח אמתית - הרב עמנואל מזרחי - מרבני ערוץ 2000

סגולת התפוח של ליל שבת

בערב שבת קודש, על הבעל לבחור תפוח אדום יפה לכבוד סעודת ליל שבת. בסוף הסעודה, עליו לחתוך את התפוח לשניים, לתת חצי לאשתו וחצי לעצמו. כל אחד מהם יברך "בורא פרי העץ" ויכונו בליבם: "תפוח" אותיות "פוחת" - רמז לפסוק "פוחת את ירך", שבו רמז שם המלאך הממונה על הפרנסה.

לשידור הקבוע ביום שני בשעה 19:00 - חפשו ערוץ 2000. ליינוץ אישי וברכה מהרב, חיינו: 073-3212995. ניתן גם להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות וללא התרמה - 073-3212992

חנוך לנער - הרב דניאל אוהיון - מומחה עולמי לחינוך ילדים - מרבני ערוץ 2000

"ללמוד תורה?"

אבל מה עם פרנסה?"

האם נכון לשלוח את ילדינו ללמוד תורה? מה יהיה עם פרנסתם? - שאלות אלו מהדהדות בלב הורים רבים בדורנו. אך אולי נוכל לשאוב חיזוק מסיפור מאיר עיניים שהתרחש בישיבתו של הרב סולמן מני צ"ל, מגדולי רבני עיראק.

יום אחד, הגיע אביו של אחד התלמידים המוכשרים בישיבה אל הרב, ובפיו טרניה: "כבוד הרב", פתח האב בקול מהוסס, "בני מוכשר מאוד, ואני גאה בו. אבל מה יצא לנו מכל הכישרונות שלו אם בסופו של דבר הוא לא יוכל לתרגם אותם לפרנסה? איך יבנה את ביתו בעתיד?"

חיור רך עלה על פניו של ראש הישיבה. "אמשול לך משל" השיב בנחת. "הדבר דומה למחנה צבאי שבו מושמע מדי יום, בשעה 12:00, צלצול פעמון המזמין את החיילים לארוחת צהריים."

יום אחד, החייל שעמד בשער המחנה שמע את הצלצול והחליט שהקריאה מיועדת גם לו. מכיוון שהתגייס רק לאחרונה ולא הכיר את כללי השמירה, עזב את עמדתו והלך לאכול עם שאר החיילים.

כשהבחין המפקד בחייל היושב בחדר האוכל, בשעה שהוא אמור להיות בשער המחנה, נזף בו בחומרה: 'איך העזת לנטוש את שער המחנה? אפשרת לכל מי שמעוניין לחדור לבסיס!'

'אבל מה עם האוכל שלי?' שאל החייל בדאגה. 'מתי אזכה גם אני לסעודה כמו כולם?'

'אתה לא מבין?' השיב המפקד, תפקידך לשמור על כולנו, לכן אתה זכאי לקבל את מזונך ישירות לעמדת השמירה! אינך צריך להטריח עצמך לחדר האוכל - חיילים אחרים יביאו לך את האוכל עד למקומך!'

זמן קריאה: 1.5 דק'

ראש הישיבה הביט אל האב בעיניים חמות. "ההנמסל מובן מאליי. חכמינו ז"ל מגדירים את לומדי התורה כשומרי העיר. והשומרים אינם צריכים לדאוג לצרכיהם הגשמיים. כל הצרכים הללו יובאו להם בכבוד עד הבית, והם לא יצטרכו לדאוג עליהם כלל. אז מה יש לך לדאוג לפרנסת בןך המוכשר היושב ולומד תורה בהתמדה? הנח לו ללמוד!"

זוהי האמת הנצחית: המקדיש עצמו לשמירה הרוחנית זוכה שכל צרכיו הגשמיים יגיעו אליו בכבוד ובשפע. לימוד התורה אינו מכשול לפרנסה אלא ערובה לה!

לשידור הקבוע ביום ראשון בשעה 11:00, חפשו ערוץ 2000. ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות וללא התרמה - חיינו 073-3212992

חפשו >>>

אמרו את המזמור הזה כל יום - פרנסה מובטחת!

01:15 / 01:23

והשבוע - כשהמסר פשוט וחזק - קטה להישאר אדישים: הרב עידן סממה שליט"א חלק איתנו רעיון מדהים מספר פרי עץ חיים של האר"י הקדוש: מי שאומר כל יום את מזמור כ"ד בתהילים - "לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה" -

בריאות ע"פ הרמב"ם

הד"ר גיל שחר M.D מומחה לרפואה תזונתית וראש המרכז לרפואת הרמב"ם

מדליית זהב ב"עליית מדרגות"

אם אתם נתקלים במעלית, אז קודם כול - כנראה שאתם בבניין עם הרבה קומות, ושנית - שה' זימן לכם הזדמנות נפלאה לשלב פעילות גופנית בשגרה היומית שלכם.

בריאות, בריאה ובורא

בלי להפחית בערכן של פעילויות ספורט אחרות - אבל "עלייה במדרגות" זהו הספורט האולטימטיבי. היא מספקת מגוון רחב של יתרונות בריאותיים: מעלה את קצב הלב ומגבירה את קצב הנשימה, מה שמחזק את מערכת הלב וכלי הדם ומשפר את יכולת הריאות.

הפעולה מחזקת את שרירי השוקיים והירכיים, ומסייעת בבניית מסת שריר חיונית. הפעילות הנושאת משקל מסייעת לשמירה על צפיפות העצם ומניעת אוסטאופורוזיס.

לאחר המאמץ של העלייה, יורדים במעלית. ירידה במדרגות עלולה להעמיס על הברכיים, לכן השימוש במעלית בירידה הוא בחירה

חכמה.

אז מעלית היא אמצעי שיכול לשפר מאוד את הבריאות שלכם! תזכרו, עולים ברגל ויורדים במעלית! הנה דרך פשוטה להטמיע הרגל בריא בחיי היומיום, ללא צורך בצידוד מיוחד או זמן נוסף - רק באמצעות שינוי קטן בשגרה שלכם. תהיו בריאים!

כשר לכמין? - הרב ישי חניכה

זמן קריאה: דק' 1.5

על אגדת המותג נטול הקפאין

(חשש יין נסך), חלב (חשש גבינת גוויים) ועוד חומרי גלם בעייתיים מבחינת כשרות.

המשתמשים ב"אתיל-אצטאט" מרתחים את הפולים בטמפרטורה גבוהה, ולכן הפולים נחשבים כדבר שנתבשל בדבר האסור באכילה או אפילו בהנאה.

קשה מאוד לפקח במפעלים בחו"ל על מקור האלכוהול - מספיק שיהיה איזה "דיל" טוב לבעל המפעל בצריכת כוהל ענבים, והוא יעדיף את זה, שהרי סוף סוף השוק הישראלי עבורו הוא בסך הכול פסיק קטן בקלסר הרווחים השנתי...

השיטה המאושרת כיום בבד"ץ "בית יוסף" היא נטרול בשיטת "המים השווייצרית" (Swiss water process), שבה משתמשות כיום רוב חברות הקפה הגדולות. העיקרון של השיטה הוא להשתמש בחומר שממס את הקפאין הנמצא בפול הקפה עצמו - כך שבסוף התהליך מתקבל קפה עם אופציה לכשרות מהודרת.

לסיכום, נכון שקיימת עוד שיטה של מיצוי באמצעות פחמן דו חמצני, אבל חובבי הקפה יודעים שלכל קפה טעם משלו, ולא בכדי...

מה שבטוח שעבור נתנית כשרות על קפה, בפרט שהוא בטעם וארומה שונה, נדרשת מקצוענות גדולה. ועוד לא התחלנו לדבר על הבעייתיות של קפסולות הקפה... איך שלא יהיה, אל תמהרו לצרוך קפה משופר בלי כשרות משופרת, למהדרין.

מרבני ועד הכשרות - בד"ץ בית יוסף

האגדה מספרת שהמותג נטול הקפאין "קפה האג",

קם בגרמניה רק לאחר טרגדיה משפחתית מצערת שקרתה לאביו של מייסד החברה, כאשר מת לפתע פתאום. הבן האבל מצא את האשם בדמות ה"קפאין" המצוי בקפה שאביו התמיד לשתות, ולכן דרש וחקר כיצד להוציא את הקפאין מהקפה.

משם הכול היסטוריה מול המציאות של ימינו, שקפה יכול להיות ללא קפאין.

בשונה מהמוסכמה שקפה אינו צריך כשרות, כי "מה כבר יש בקפה?! כמה פולי קפה קלויים שנטחנו?" גם אם טענה זו נכונה, ולא ברור שזה המצב, היא בוודאי לא נכונה עבור הקפה הנטול שבו הסיפור שונה ומורכב, ואין לשתותו בלי כשרות לכל השנה, ובפרט לפסח.

הבעיה הראשונה מתחילה בשיטות להוצאת הקפאין מהפולים. השיטה הנפוצה ביותר, שנקראת "השיטה הישירה", משתמשת בחומרים ממיסים להוצאת הקפאין. כיום, החומר הנפוץ ביותר הוא "אתיל-אצטאט", שהוא למעשה סוג של אלכוהול. האלכוהול הזה יכול להיות מיוצר מחיטה (חשש חמץ), ענבים

ישי באישי

ישי דריקס - מנהל רשתות חברתיות
בערוץ 2000

התעוררות ישראל

הרב יהודה סעדיה
מרבני ערוץ 2000

"גדול עווננו מנשוא" של...

הקב"ה ברוב רחמיו מסר לנו את התורה הקדושה כשולחן ערוך המושג לאדם, ומה שנוטר לנו זה רק לשאת את כף החיים ולאכול לשובע משפע וטוב התורה.

ולא רק זאת, זכינו אף לספר הקדוש "שולחן ערוך" פרי עיטו של מרן רבנו יוסף קארו זצ"ל, הפורש לעינינו את כל ההלכות הנצרכות לאדם ומקיפות את כל תחומי החיים – מרגע הקימה בבוקר ועל כל צעד ושעל, עד השינה. ספר זה הוא ספר ההלכה הבסיסי והיסודי אשר כל תפוצות ישראל הולכים לאורו. והנה, ישנו **מקום אחד בלבד** בכל אלפי ההלכות המובאות בשולחן ערוך, בו מוזכרת הלכה שהעובר עליה – **"גדול עווננו מנשוא"**. זו לשון נוקבת ונוראה שנאמרה רק במקום אחד בלבד בכל התנ"ך – על פשעו של קין!

ועל מי נאמרה לשון זו ב"שולחן ערוך"? על מי שמדבר בזמן חזרת התפילה!

אבל למה זה כל כך חמור? כיוון שהמדבר בזמן התפילה מפריע לשאר המתפללים, שבאותם רגעים נושאים תפילה ותחנונים למלך מלכי המלכים.

אך הקב"ה ברחמיו גם הותיר בידנו תקנה. כתב "בעל התניא" זצ"ל שאם אדם נכשל בעברו בדיבורים בבית הכנסת, יעשה על כך תשובה ויבקש כפרה מן השמיים, ויתקיים בו הכתוב – **"וְשָׁב וְרָפָא לוֹ"**

לשידור הקבוע ביום חמישי בשעה 18:00, חפשו ערוץ 2000

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות וללא התרמה חיינו 073-3212992

אחת ושקר

הרב יניב עזיז - ראש
כולל נזר משה

דעת האר"י על גנות השקר

נשא אישה מבנות המקום וילדה לו שני בנים. יום אחד, חפפה אשתו את ראשה ובאה שכנתה ודפקה בדלת להיכנס. סבר רב טביומי שזה לא דרך ארץ לספר שאשתו רוחצת עצמה, ואמר שהיא איננה כאן. כיוון ששינה בדיבורו מתו לו בניו. באו אליו אנשי המקום ושאלו אותו לפרש הדבר, וסיפר להם ששינה בדיבורו מפני דרך ארץ. אמרו לו: "בבקשה ממך, צא ממקומנו ואל תגרה בנו את המוות!"

וכתב עוד, כי לא נענשו המרגלים ודור המדבר אלא מפני שהעידו עדות שקר. והביא מאמרי חז"ל ש"כל המחליף בדיבורו כאלו עובד עבודה זרה". וכתב עוד: "גנחי לא נטרד אלא מפני ששיקר בשם אלישע, אמנון כיזב לתמר – ונהרג, רוחו של נבות נטרד ממחיצתו על שדיבר כזב. ואמר רב הונא לא גלו ישראל מארצם אלא על שעברו על פסוק: 'מִדְבַּר שֶׁקֶר תִּתְּקַן'. ואמרו רבותינו ז"ל: 'לא חרבה ירושלים אלא על שפסקו ממנה בעלי אמונה'". והביא עוד את חומר דברי הזוהר על הזמן שבו השקר שולט ועל החורבן שבא לעולם בעקבות כך. שתלה הזוהר את חורבנות בית ראשון ושני בכך, משום "דבמנא דשקר דאיהו ס"מ שלטא".

שאלה: האם הרב יכול לכתוב לנו מה דעת רבנו האר"י הקדוש בעניין גנות השקר?

תשובה: אציג לפניך את דעת

רבנו האר"י ז"ל כפי שהביאה תלמידו הקדוש רבנו חיים ויטאל זצ"ל בספרו "שערי קדושה": "המדבר שקרים כופר באלקי ישראל ומוזה בא"ל אחר שהוא שקר. והוא מכת שאינם רואים פני שכינה, כמו שכתוב, 'דְּבַר שֶׁקֶרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינַי' ואינו בכלל ישראל שכתוב בהם, 'שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל לֹא יַעֲשֶׂוּ עֲוֹלָה וְלֹא יִדְבְּרוּ קֶזֶב', וימיו מתקצרים". רבנו חיים ויטאל האריך לשבח את הדובר אמת ש"מאריך ימים", והביא את מעשה רב טביומי שעלו נאמר היה אדם ישר כל כך, שאפילו אם היו נותנים לו במתנה את כל חלל העולם – לא היה משנה בדיבורו. ומובא שפעם אחת הזדמן רב טביומי למקום שנקרא "קושטא" – "אמת" בארמית – שבני המקום שם היו מקפידים לומר רק אמת, ולא היה מת אף אדם משם קודם זמנו. רב טביומי

זמן קריאה: 1.5 דק'

יום שני

מי הדמות שהשפיעה עליך הכי הרבה בחיך, ובמה?

11:05

בלי ספק – ההורים שלי. הם דמויות מופת לחיים של ענוה, נתינה ואהבת אדם. מהם למדתי לקבל כל אדם כפי שהוא, בלי לשפוט, ותמיד להיות עם רגליים על הקרקע.

11:09

איך התחיל המסע לעיסוק שלך כיום?

11:12

זה התחיל כשהייתי ילד בבית הכנסת. כבר אז אנשים שמעו את הקול שלי ואמרו לי – "יש לך משהו מיוחד". הדרך הייתה לא קלה, אבל עם הרבה אמונה ועבודה קשה, הצלחתי להגיע למקום שבו אני נמצא היום.

11:30

מהי לדעתך התרומה הייחודית של הציבור החרדי לחברה בישראל?

11:41

התורה שלנו היא הדבר הכי יקר שיש לנו בעולם. כל אחד שיושב ולומד תורה – מחזיק את העולם.

11:45

מהו לדעתך הכלי החשוב ביותר לחינוך ילדים?

11:55

להיות עבורם – להקשיב, לאהוב, ובעיקר לתת לילד דוגמה אישית.

12:02

מה הדבר שמוביל אותך כל יום כשאתה קם בבוקר?

12:06

אני מתחיל כל בוקר בלימוד תורה. זכותי ללמוד בכלל ולסיים מסכתות, וזה נותן לי משמעות אמיתית לחיים. זה גם עוזר לי להתמודד עם כל מה שהעולם הזה מביא איתו – טוב ורע.

12:09

מהי המצווה שמרגשת אותך במיוחד, ולמה?

12:19

מצוות שמחה! לשמח אנשים זו אחת המתנות הכי גדולות שה' נתן לי, ואני רואה בזה זכות גדולה.

12:28

מה לאחל לך?

12:40

שאמשיך לשמח אנשים ולקדש שם שמיים בקדושה ובטהרה.

12:58

לסיום, טיפ לקוראים?

13:01

תמיד ללכת עם ה' ביחד. לבדוק מה רק נראה אמת – ומה באמת אמת.

13:07

מה זה בשבילך ערוץ 2000?

13:12

בית של קדושה וטהרה, הלוואי וכולם היו כמוכם.

13:22

החטבח מירב חלכה

פאי לימון עם חרף

מצרכים:

לבצק: 2 כוסות קמח, ¼ כוס אבקת סוכר, ¼ כוס שקדים טחונים, 150 גרם חמאה רכה, 1 חלמון

למילית: 4 ביצים, 3 כפות קמח, ¼ כוס סוכר, 2 כפות דבש, 2 לימונים סחוטים, גרידת לימון, 50 גרם חמאה מומסת, ¼ כוס שקדים טחונים

למרנג: 3 חלבונים, 1 כוס סוכר
תבנית פאי נשלפת בקוטר 22 ס"מ

אופן ההכנה:

בצק:

- ערבבו בקערה את הקמח, אבקת הסוכר והשקדים הטחונים.
- הוסיפו את החמאה הרכה וחלמון הביצה.
- לושו את החומרים עד לקבלת בצק אחיד.

4. שטחו את הבצק בתבנית הפאי, והכניסו למקרר.

מילית:

- בקערה, ערבבו היטב את הביצים, הקמח והסוכר.
- הוסיפו את הדבש, מיץ הלימון וגרידת הלימון.
- הוסיפו את החמאה המומסת והשקדים הטחונים וערבבו היטב.
- הוציאו את התבנית מהמקרר.
- שפכו את המילית על הבצק.
- אפו בתנור שחומם מראש ל-170 מעלות במשך 50 דקות.
- הוציאו מהתנור והניחו לעוגה להתקרר.

מרנג:

- הקציפו את החלבונים עם הסוכר עד לקבלת מרקם יציב ומבריק.
 - זלפו את המרנג מעל העוגה הקרה.
 - החזירו את העוגה לתנור שחומם ל-200 מעלות לשיוף המרנג (כמה דקות, השגיחו שלא יישרף).
- הניחו לפאי להתקרר לחלוטין לפני ההגשה. ניתן לשמור במקרר.

בהצלחה ובתיאבון!

מאירים את הבית

אל תנסו "לשרוד" בלי הקה"ה

שמשתנה ללא הרף.

כמו התינוק שלי, גם אני כרווקה הבנתי את מקומי בעולם – לאט ובהדרגה.

לאט לאט למדתי ללכת בתוך השידוכים, להסביר ולהביע את עצמי ואת מה שאני מחפשת, ולהבין מי אני באמת ואיך אני מגדירה את עצמי ביחס לחברה שבה אני חיה. על פי אמות המידה הללו, בניתי לאט ביטחון פנימי ופילסתי את דרכי אל תחושת הסיפוק מחיי, גם אם הדרך לא תמיד הייתה לי ברורה.

היו הרבה קשיים בדרך, אבל מעל לכולם הייתה הבנה אחת שעזרה לי לשרוד את הכול, מסתבר: כמו שתינוק אינו יכול לשרוד את העולם הזה לבדו, גם אני לא שרדתי את הניסיונות הקשים ברווקות לבדי. גם אני קיבלתי תמיכה שסיפקה לי חום ואהבה ותחושת ביטחון. ממי? מבורא עולם. הוא שנתן בי את הנשמה שלי ואמר לי: "לכי ותהי הגרסה הטובה ביותר של עצמך, דווקא מתוך הנפילות והקושי".

החיים הם מסע מלא אתגרים, ולכל שלב יש את ההתמודדויות הייחודיות לו. אני זוכרת את הקושי שלי כרווקה, להסתגל לכל כך הרבה

שינויים בו זמנית, כשהבטתי מבפנים החוצה אל העולם שלי, או אל העיסה הדביקה שנהייתה ממנו מאז התחלתי לצאת לשידוכים, ולא הצלחתי להתמודד עם חוסר הוודאות. זה בדיוק מה שמרגיש תינוק שנולד לעולם ומוצא את עצמו בין רגע, חשוף, תלוי באחרים ולא מבין את הסביבה שבה הוא נמצא.

כשהוא מרגיש כך, הדרך היחידה שלו להתמודד עם זה, היא לבכות. באמצעות הבכי, הוא מבטא את עצמו; את הצורך במגע של אימא או אבא, את הצורך באהבה ובתחושת ביטחון. באופן דומה להפליא – כך בדיוק התנהגתי ברווקות שלי, שהייתה מלווה בכל כך הרבה תחושת בדידות זרה. בכיתי כי רציתי להרגיש ביטחון אישי ורגשי. חיפשתי חיבור, אהבה ותחושה של יציבות – בתוך עולם פנימי וחיצוני

"ואהבת לבאך כאוה" - לא גזול בתורה!

של "ואהבת לרעך כמוך".

בפרשות השבוע שלנו נוכל להבחין ב"הוראות ביצוע", ששתיים מהחשובות והמרכזיות בהן דורשות מאיתנו: "לא תשנא את אחיך בלבבך" ו"לא תלך רכיל בעמך".

"לא תשנא את אחיך בלבבך" – צו המעמיד בפנינו אתגר להתמודד מול אחת התכונות ההרסניות והמסוכנות הבאה לידי ביטוי בהתנהגות של "אחד בפה ואחד בלב".

קורה לא אחת, שבזמן שיחתנו עם הזולת אנו מרעופים עליו דברי הלל ושבח, בעוד שבליבנו דעתנו עליו הפוכה לחלוטין. עליו להילחם בכך ולהקפיד שיהיו פיו וליבו שווים – כדי לשמור על צלם האנוש שבנו במשך ימים ושנים.

"לא תלך רכיל בעמך" – גם זה אתגר גדול המחייב אותנו לבחור ולהחליט בידי מי להפקיד את מוט

השליטה בחיינו. האם בידי האנו, השואף להפוך אותנו ל"מסמר הערב" בעידוד מסיבי למסירת "מידע פיקטיבי" על אודות מישהו אחר, או להפקידו בידי הנשמה, שהיא ניצוץ אלוהי ממעל –

גם במחיר של התכנסות עצמית. ההחלטה כיצד לנהוג – בידינו היא!

"ימי ספירת העומר" מלמדים אותנו על משמעותו וחשיבותו של כל יום, הם מחנכים אותנו לדעת שכל יום יום מביא עימו בשורה חדשה, אתגרים חדשים והזדמנויות לפעולה והתקדמות. השבת נקרא בעזרת ה' את פרשות "אחרי מות" ו"קדושים" המנחות אותנו באופן מעשי כיצד נוכל, אם נרצה, להתעלות לדרגת "בן אדם", וכיצד ניתן לחיות יחד בהבנה ובכבוד הדדי – למרות שהמצויאות לעיתים עלולה לייאש.

שתי הפרשות מרימות לפיד אור שמאיר לנו שאפשר גם אפשר לחיות אחרת, וזה נתון לבחירתנו האישית. כשנתעמק בקריאת הרעיונות שפורשת בפנינו פרשת "קדושים", נוכל לראות את הציווי "ואהבת לרעך כמוך" – ציווי שאנו מאד אוהבים לדקלם בכל אירוע והזדמנות, ושאותו הגדיר רבי עקיבא כ"כלל גדול בתורה".

אם כך, מדוע אנו לרוב רק מדקלמים את הציווי המחייב – בלי לפרוע את השטר? אם הקושי טמון באי יכולתנו לרדת לעומקו, הרי שכבר הלל הזקן העניק לו "נוסח תפעולי": "מה ששנוא עליך אל תעשה לחברך". בהקשר הזוגי – וברשותכם, "ואהבת לאשתך/לבעלך כמוך" – תהיה כאשר אני מקבל ואוהב או אוהבת ומקבלת את בן או בת זוגי בדיוק כמו את עצמי, עם כל חסרונותי הבולטים וגם אלו שפחות בולטים.

כל אותם ענייני "בין אדם לחברו" שאנו משתדלים להקפיד עליהם מחוץ לבית – לפתע מקבלים לגיטימציה מאחורי דלת הבית. דווקא במקום הכי קדוש – מול בן או בת הזוג – נעלמים כל האיסורים ופג תוקפו

פגישה אישית

עם סגולה

עם הרב עמנואל מזרחי

מומחה עולמי לסגולות

ברכה, ייעוץ, הכוונה, וסגולות ע"פ חז"ל

סגולות נדירות ואישיות המותאמות עבורכם

פתיחת המזל והשפע

עצות מעשיות למציאת זיווג, שלום בית ונחת מהילדים

לקביעת פגישה, ייעוץ, ברכה והכוונה, חיינו עכשיו

073-3212995

הרב ארז קדוסי
הסיפור שלו

לא יאמון: "מה?" לאן היא נעלמה?"

זמן קריאה: 1.5 דק'

זה היה עוד אחד מאותם הימים שבהם השמש זורחת, אך בתוך הלב אפלה. אסתר החליטה לקחת את ילדיה הקטנים לחנות הפלאפל השכונתית. כוחותיה אזלו לחלוטין. "אני לא מסוגלת לבשל היום", הרהרה לעצמה.

בזמן שהילדים אכלו בהנאה, אסתר מצאה רגע נדיר של שקט. היא חשה פתאום צורך עז לשפוף את ליבה.

כחנה בשעתה שרק שפתייה נעות וקולה לא יישמע, החלה אסתר בשיח חרישי עם בורא עולם. "ריבונו של עולם, אתה יודע כמה קשה לנו עכשיו. החסכונויות אוזלים. אני יודעת שהכול ממך ולטובה, אבל... עד מתי?"

היא הביטה בילדיה השקועים בארוחתם, ולביה התכווץ מדאגה. "אני מאמינה שאתה שומע אותי", המשיכה, "ואני יודעת שאין עוד מלבדך בבקשה, תושיע אותנו".

ואז, כאילו משום מקום, הרגישה אסתר נוכחות מאחוריה. היא הסתובבה ונדהמה לראות אישה מבוגרת, נשענת על הליכון. עיניה של האישה הזקנה היו בהירות ועמוקות, והיא הביטה באסתר במבט חוזר.

"אל תדאגי, בתי", אמרה האישה,

סיפורים חיוניים של תשובה

מאיר הנע

חיי הנצח Se המדוזה Se אוכנה לנחות

זמן קריאה: 1 דק'

מי מאיתנו לא היה רוצה להישאר צעיר לנצח? מתברר שבטבע יש מי שפשוט מסרב להזדקן!

כולנו מכירים את מסלול החיים הרגיל - גולים, גדלים, מזדקנים ולבסוף נפרדים מהעולם. וכך זה אצל כל היצורים, נכון? ובכן, לא בדיוק.

האם אי פעם תהיתם אם יש משהו "אלמוות" בטבע? חיי נצח? ובכן, בטח תופתעו לגלות שהתשובה היא בהחלט כן! הכירו את **מדוזת בת האלמוות** (כן, זה באמת השם המדעי שלה בעברית!). מדובר במדוזה קטנטנה, בגודל של מטבע 10 אנורות, שפשוט החליטה שלהזדקן זה לא בשבילה.

כשהמדוזה הזאת מגיעה לשיא הבגרות שלה, במקום להמשיך ולהזדקן, היא עושה תפנית מדהימה - ופשוט מתחילה את החיים מחדש! איך? בזכות תהליך שנקרא "טרנסדירנציאציה", שזהו תהליך שבו תא אחד משנה צורה והופך לתא אחר, יותר צעיר (מצב ראשוני).

הסוד של המדוזה לחיי נצח הוא שהיא יכולה לחזור משלב הבגרות לשלב ה"פוליפ" - שזה כמו להפוך מבוגר לילד, או כמו פרפר שחוזר להיות גולם. וכך היא פשוט חוזרת לילדות ומתחילה להתבגר מחדש.

אבל לא הכול ורוד: לא כל המדוזות האלה זוכות להגיע ל"מסיבת יום ההולדת ההפוכה" הזאת. רובן נטרפות או מתות ממחלות לפני שהן מגיעות לשלב המיוחד הזה של "חזרה בזמן". אבל אלה ששורדות פשוט מתחילות מחדש, שוב ושוב! נשמע כמו מדע בדיוני? אולי, אבל זה קורה ממש כאן, בעולם שלנו! עוד דוגמה מדהימה לפלאי הבריאה שסובבים אותנו בכל יום.

"החבר סובל", לא יודע מה לעשות"

הרב יצחק רבי
לאהוב

זמן קריאה: 1.5 דק'

רציתי לשאול את הרב: במקום שבו אני לומד יש לי חבר מאוד טוב, ואני מרגיש שהמורה ממש "יורד" לחיי. הוא מדבר אלי בצורה לא יפה ולפעמים אף פוגע בו. אני לא יודע איך לנהוג, כי קאב לי לראות את החבר שלי סובל. אשמח לעצה.

...

תשובה: יקירי, ראשית, אני מחזק אותך על הרגישות והאכפתיות שלך כלפי חברך. זה מעיד עליך שאתה אדם בעל לב טוב ומידות טובות. לא כל אחד היה שם לב ומרגיש את מצוקתו של חברו.

אני מבין את התחושות הקשות שאתה חווה ואת התסכול שאתה מרגיש כשאתה רואה את חברך סובל. סביר להניח שהמורה שלך לא מודע לאופן שבו מעשיו נתפסים, ואינו יודע את ההשפעה שלהם על חברך. ייתכן שהוא עסוק בעניינים אחרים, או שהוא פשוט לא שם לב למה שקורה.

כמובן, אין הצדקה לפגיעה בתלמיד. אך חשוב לנסות לדון לכף זכות ולראות את הדברים גם מהצד שלו. גם מורים ורבנים הם בני אדם, וגם הם טועים לפעמים.

לכן, אני מציע שתדבר עם הרב ותשתף אותו בתחושותיך. ספר לו איך הדברים נראים מהצד שלך. חשוב מאוד שתעשה זאת בצורה מכבדת, כדי שהמורה לא ירגיש שאתה מאשים אותו. הסבר לו את הדברים בעדינות, תוך שאתה מדגיש את הדאגה שלך לחברך.

התכונן לשיחה עם המורה. חשוב שתחשוב מראש מה אתה רוצה להשיג ממנה. נסח את דבריך בצורה ברורה ותן דוגמאות למקרים שבהם הרגשת שהמורה לא התנהג כראוי כלפי חברך.

אם אחרי השיחה לא יחול שינוי, או אם אתה מרגיש שהשיחה לא עזרה, תוכל לפנות למנהל המוסד. עשה זאת בכבוד והצג את העובדות בצורה ברורה.

שתף את הקרובים אליך במה שאתה עובר, כדי שלא תישאר עם התחושות הקשות האלה לבד.

אני מחזק אותך על האומץ שלך לפנות ולשתף. זה לא מובן מאליי, וזה מעיד על אומץ ונחישות. אני מאמין שבעזרת ה' ובעזרת הנחישות שלך, תוכלו להתמודד עם המצב הזה בצורה הטובה ביותר.

מפקח חינוכי, יועץ, מנחה מורים ומחבר רב המכר "לאהוב", יש לכם שאלה? איזה כיף! שלחו לנו למייל MAG@TV2000.CO.IL ואולי שאלתכם יחד עם התשובה תפורסם במגזין! אם תרצו, אפשר בעילום שם כמובן!

"הזווית העין קלאתי את השמיכה צה"

עייף וחונח? יש לך סיכוי

תקציר: הייתי נער שחצן, והתביישתי באחי ה"נושר". בעידוד אבא שלי חידשנו את הקשר ויצאנו לטיול – אך בדרך אחי הקטן נפגע בתאונה. הגעתי לבית החולים מלא בביקורת עצמית ודאגה. אבא שלי הסביר שהילדים הם פיקדון מבורא עולם ותפקידנו להשתדל ולהתפלל. כשעמדנו לעזוב, חשתי דחף בלתי מוסבר לחזור לאחי.

חזרתי למחלקה, שם עמדתי לבדי ליד מיטת אחי ודיברתי אליו. כנראה שלמילים יש כוח, כי בזווית העין קלטתי את השמיכה הזו קצת. הייתי בטוח שאני מדמיון. אבל בכל זאת המשכתי לדבר, ביקשתי ממנו שיזיז משהו. ואז זה קרה שוב, הרגל זהה. את המהירות שבה רצתי מהמחלקה ועד ליציאה מבית החולים – אפילו אצן מיומן לא יכול לשחזר. "הוא זז", צעקתי למשפחה – וכולם מיהרו למחלקה. הרופאים קלטו שמשו חרג קורה ובאו גם הם. את החיוך על פני הרופא אני לא יכול לשכוח: "הוא חוזר אלינו", אמר. אי אפשר להסביר את הסלע הכבד שירד לכולנו מהלב. ידענו שהדרך עדיין ארוכה, אבל בחסדי ה' לפחות הוא כאן, איתנו. אתם יכולים רק לדמיון איזה "מזמור לתודה" היה שם בחדר. משם אחי הקטן החל תהליך של החלמה. אימי הייתה צמודה למיטתו במשך כל אותה תקופה, ואני הייתי מגיע אליו כל ערב ויחד עם אימי נשאר איתו בלילה.

נוצר בינינו חיבור מיוחד שהיה כל כך חסר באותה שנה של נתי.

באופן לא ברור, למרות היחסים הגרועים שהיו בינינו כל השנים, משום מה הייתי משלם במקומו ביטוח תאונות אישיות באשראי שלי. עד היום אני לא מבין איך "הנפש הקודמת" שלי הסכימה לזה. ברור לי שהקב"ה דאג לתרופה עוד לפני שהגיעה המכה.

כיום שנינו נשואים ובעלי משפחות, מנהלים אורח חיים חרדי ומעבר להיותנו אחים בלב ובנפש, אנחנו גם חברים טובים. אין כמו אחים שהם גם חברים. הוא עזר לי המון פעמים כשהייתי זקוק, ותמיד אנחנו אחד בשביל השני. ולך קוראת/י יקרה, אם אתה הורה ויש לך ילד או ילדה שיש לו/ה קשיי התמודדות, או שיש לך אח/ות עם קשיים כאלה – תבינו אותם, תדונו לכך זכות, תאמרו מילים יפות וטובות. אין לי ספק שבעזרת ה' יתברך תראו תוצאות מעולות.

בסיעתא דשמיא אנחנו ממשיכים לגדול בענק

אם גם בוער בכם זיכוי הרבים מקומכם איתנו!

מפיק: אפטרסט
מנהל קריאטיב: מנהל תוכן לאתר

נסיון חובה!

שלחו קו"ח ל: IDAN@TV2000.CO.IL

חש דולר ונרשילה: ברוכים הבאים לאפריקה

מדובאי המרשימה נחתנו היישר במומבאסה שבקניה, בשדה תעופה "מפואר" בערך כמו התחנה המרכזית בתל אביב. כישראלים לחוצים, השיעור הראשון באפריקה הוא שכאן אף אחד לא ממנה לשום מקום! תור של חמישה אנשים בביקורת הדרכונים לקח נצח, כי הפקידה בחנה באיטיות ומכל כיוון כל דרכון, והסתכלה עליי כאילו אני מחבל מבוקש. ביציאה מהשדה מעבירים את התיקים במכונות השיקוף. הפקידים רק מחפשים תירוצים לדרוש שוחד. הייתי בהלם כשהפקיד שאל אותי כמה אני מוכן לשלם בשביל הנגילה הקטנה שהייתה לי בתיק וש"אסור להעביר אותה", כהמצאתו. לאחר ויכוח כבד – חמישה דולר עברו לידי, והוא שחרר אותנו. ברוכים הבאים לאפריקה. ביציאה מהשדה מעבירים את התיקים במכונות השיקוף כשהפקידים מחפשים תירוצים על מה לדרוש שוחד. הייתי בהלם מוחלט כשהפקיד שאל אותי כמה שווה לי לשלם בשביל נגילה קטנה שהייתה לי בתיק והוא החליט שאסור להעביר אותה. לאחר ויכוח כבד וחמישה דולר שעברו לידי, שחרר אותנו להמשך דרכנו – ברוכים הבאים לאפריקה.

מזהים מה מסתתר בתמונה? השמאלית

נראה אתכם מסתתר בתמונה השמאלית

כתבו לנו למייל, ואולי תזכו בפרס!
MAG@TV2000.CO.IL

התשובה לחידה של המגזין הקודם: שערה בכוס תה

זמן קריאה: דק 0.5

זמן קריאה: דק 1.5

חלק ב'

מאיר הדיל

לבני
ובנות
עד 12

מתוך הכנה
כי המחירים בארץ
יקרים מאוד החלטתי
להוריד מחירים של
עשרות מוצרים במכלת.
מקווה שבעל החנות
לא ישים לב...

ילדי האלפים

מאיר זואלר

רוכבים על אופנים וקשה לכם? זה טוב!

שלום לכם ילדים צדיקים!

אתם יודעים לרכב על אופנים? בטח שכן!
זוכרים איך בהתחלה זה היה ממש קשה? אולי
השתמשתם בגלגלי עזר, אולי אמא או אבא
החזיקו לכם את האופנים מאחורה
(ופתאום עזבו בלי שהרגששתם...)
ועכשיו? עכשיו אתם כבר ממש
אלופים! יש כאלה שאפילו
מצליחים לרכב בלי ידים
(אבל אני מקווה שאתם
לא עושים את זה - זה
באמת מסכנו!).
מעניין אתכם לשמע
משהו מיוחד? קבוצה
של תלמידים פנתה פעם
לחכם גדול ושאלה אותו:
"מה אפשר ללמוד מאופנים
לחיים שלנו?"

תחשבו רגע... מה אתם הייתם
עונים?

החכם הזה ענה שיש שלושה דברים חשובים
שאפשר ללמוד מאופנים:
הדבר הראשון: אם לא דוחפים את הפדלים,
האופנים לא זזים! פשוט נשארים במקום. וככה זה
גם בחיים - אם לא משקיעים מאמץ, לא מתאמצים
ולא עובדים קשה, פשוט לא מתקדמים.
הדבר השני: מה קורה כשעוצרים את האופנים
באמצע הנסיעה? בדיוק! נופלים! לכן אנחנו
צריכים תמיד להמשיך להתקדם, לא לעצר
באמצע הדרך.

והדבר השלישי, וזה ממש מעניין: אם אתם
מרגישים פתאום שהפדלים מסתובבים לבד
והכל הולך בקלות בלי מאמץ - זה בדרך כלל
סימן אחד... שאתם בירידה! ובחיים זה אותו
דבר - אם פתאום הכל נהיה קל מדי,
זה יכול להיות סימן שאנחנו
"יורדים" במקום לעלות
ולתקדם.

לעמות זאת, אם אתה
מרגיש שפתאום קצת
קשה לו יותר לסובב
את הפדלים - סימן
שאתה בעליה! כך גם
בחיים - אם קשה לך,
זה סימן שאתה בעליה.
זה סימן שאתה מתקדם
ומתעלה במעלות התורה
והיראה.

מה דעתכם על הרעיונות האלה?
האם אתם מסכימים אתם?
ועכשיו אני רוצה לאתגר אתכם: חשבו על עוד
דבר אחד לפחות שאפשר ללמוד מאופנים לחיים
שלאנו! אולי על אזור? על התמדה? על זהירות?
ואגב, אפשר לחשב ככה על כל דבר בחיים -
מה אפשר ללמוד ממשחק עם חברים? מסעדות
שבת? משיחה עם אח גדול? נסו את זה בעצמכם,
זה ממש מעניין!

ניתן להשיג את ספרי הבדיחות "כל יום פורים" עם משלוח עד
הבית 052-4770297, להאזנה למאות שיעורים לילדים, פרשת
שבוע וסיפורי צדיקים חפשו: "מאיר גואטה - מתוקים מדבש"

מִצְאָה 5 הַהֲדָלִים

בפרשת השבוע מצוה הקב"ה את בעלי השדות
להשאיר מעט מהיבול שלהם עבור מי שאין לו.
נראה אתכם מוצאים את ההבדלים בין שני הציורים!

הילדה שנתנה נכון על החידות
וזכתה בפרס היא:

אילה גבאי
מקרית מלאכי

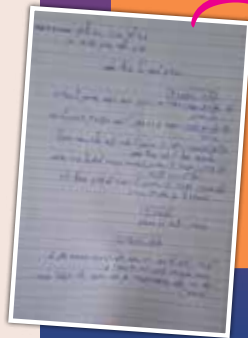
הלכה לשלחן שבת

הקנאת פלים לגוי

לגוי במתנה גמורה לבאמצעות קנין משיכה או
הגבהה, ולאחר מכן לשאל את הכלי בחזרה מהגוי.
כך הכלי נחשב כרכוש הגוי, וכאשר היהודי שואל
אותו בחזרה, הוא פטור מטבילה כיון שהוא רק
שואל את הכלי ולא בעלים.

כאשר לא ניתן להטביל כלי מכל מיני סבות,
כמו הגדל של הכלי, או מפני כבד הכלי, או מוחשש
שהכלי יתקלקל בטבילה, או שאולי אין מקוה זמין.
כמו גם אם שכחו להטביל את הכלי לפני שבת או
יום טוב - בכל המקרים האלו יש לתת את הכלי

ילדים עם המצגין

אלו התשובות
המקסימיות והחכמות
של הילדה המתוקה
אילה גבאי מקרית
מלאכי - והיא הזוכה
שלנו השבוע. ילדים
יקרים, חושבים שגם
אתם יכולים לענות נכון
על כל החידות שלנו?

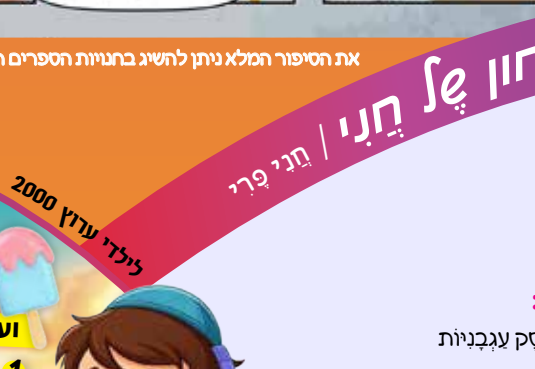
פסוק מההפטרה

תנו פסוק:
יש לכם רציון מה הציור מהאז? שלחו לנו תשובה!

פתרון לחידה משבוע שעבר:
"וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש
אל רעהו מה אנחנו יושבים פה עד מתנו".

יום דים

היכן מסתתר?

עידן ויהונתן מחפשים את המסמון ילדים יקרים, נראה אתכם מגלים היכן מסתתרים 3 אשכולות ענבים ו-2 אגלות שבליים.

חידה?

מהם ארבעת בגדי הפנה? תשובה לחידה משבוע שעבר: שורפים אותו.

הדיווח

לקוח: שלום, אפשר בבקשה מנה שוארמה בפריכית ארז? העובד: מתנצל, אבל אין לנו פריכית ארז! - "חבל... כנראה שאצטרך לקחת לאפה..."

אני: "יש מצב שאחחר קצת ביום ראשון" בוס: "אוקי, מתי תגיע?" אני: "יום שני"

את הסיפור המלא ניתן להשיג בתנויות הספרים המובחרות

המאבקון של חני / חני פרי

פיצה על פתה

מתכונים שילדים יכולים להכין לבד

אפן ההכנה:

1. מורחים רסק עגבניות וקטשופ על הפתה.
2. מפזרים גבינה צהבה ותוספות.
3. מכניסים לתנור שחמם ל-180 מעלות למשך 10 דקות.
4. מוציאים ונהנים!

מצרכים:

- 2 פתות
- 3 כפות רסק עגבניות
- 1 כף קטשופ
- מלח, פלפל (אורגנו)
- 100 גרם גבינה צהבה מגרדת
- תוספות לבחירה (תירס, זיתים, פטריות)

ועכשיו במצבע קיץ

1. אתם שומעים דבר תורה בתכנית של לירון
2. אומרים אותו בשלחן שבת
3. אבא או אמא כותבים לנו את מה שאמרם למיל MAG@tv2000.co.il
4. ואתם נקנסים להגלה מיחדת!

פינת הילדים בערוץ 2000 • בכל חמישי ב- 17:00
331 < 03-378-2000 שלוחה

הכתבת הנה ילדה בת 12

